

A Jobbik-sztori véget ért

2026 március 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – A magyar érdek az, hogy a Tisza fed?nev? háttérhatalmi projekt április 12-én megbukjon.

Miután a legutóbbi megméretésen, a 2024-es európai parlamenti választásokon a Jobbik mindössze 45 404

szavazatot szerzett, amivel a leadott érvényes voksok egy százalékát sem érte el, sejteni lehetett, hogy a pártnak nincs esélye a hosszú távú túlélésre. Biztosat mindazonáltal nem lehetett mondani mindeddig.

Most, miután minden hírportál közölte, hogy a Jobbik a jelenleg érvényes, a korábbi szabályozáshoz képest jelent?sen könnyített feltételekkel sem volt képes annyi ajánlást összegy?jteni, hogy országos listát állítson, nyugodt lélekkel kijelenthetjük, hogy ennyi volt, ez a történet vége.

Az elemz?k, megfigyel?k, de sokszor még a történet szerepl?i, a vezetés által cserben hagyott, önzetlen ügyszolgálók is a Jobbik néppártosodásával kötik össze az ide vezet? folyamat kezdetét. Nem kétséges, hogy Vona Gábor méltatlan csücsörít?s vécés szelfije vagy lájkvadász kismacskás fotója a jó ízlés szempontjából alulmúlta utódjának parizeres pózolását is, de akkor se keverjük a formát a tartalommal.

A 2014-ben megindult néppártosodás eszköz volt, és lehetett volna út a gy?zelem felé.

A folyamatos nemzetárulás viszont, ami 2016 nyarától jellemezte a Jobbik politikai vonalvezetését, tartalmi kérdés. A morális megsemmisülés, a nemzeti célok teljes feladása, a mainstream politikában való elvtelen feloldódás tíz esztend?vel ezel?tt kezd?dött, amikor a párt a legnyomasztóbb, az egész fehér-keresztény civilizációt létében fenyeget? ügyben, a migránskérdésben abszurd és értelmezhetetlen vargabet?k után egyértelm?en szembefordult a nemzeti érdekekkel.

Már az vészjósló volt, amit a nagy Saul-fordulás el?tt (pálfordulásról aligha beszélhetünk, hiszen a Jobbik a jó oldalról indulva szeg?dött a gonosz szolgálatába) Vona Gábor el?adott, miszerint az igazi törésvonal a magyar közéletben XX. századi és a XXI. századi pártok között húzódik. Utóbbiak közé sorolta ugyebár a Jobbik mellett a LMP-t és a Momentumot. Az akkor Schiffer András vezette LMP-vel való szövetség még rendben is lehetett volna, hiszen a pártelnök garantálta a szervezet következetes antiglobalista irányvonalát, de a Momentumról a kezdet kezdetét?l tudni lehetett, hogy egy virtigli kozmopolita woke-képz?dmény, egy globalista projekt. Ez a párt hogy merülhetett fel potenciális politikai partnerként a Jobbik számára?

Mennyivel jobb ez a sajátos, idén szintén megsemmisül? képz?dmény, mikor a megbízók ugyanazok, a retorika a legf?bb kérdésekben ugyanaz, s a célok is ugyanazok? Van annak jelent?sége, hogy egy globalista zsoldost Donáth Annának, Cseh Katalinnak, Gyurcsány Ferencnek vagy Dobrev Klárának hívnak?

A kötelez? betelepítési kvóta ügyében kiírt népszavazás el?tt a Jobbik ahelyett, hogy a kormány támadásában moratóriumot hirdetve minden eszközzel azon lett volna, hogy minél többen járuljanak az urnákhoz, de facto demobilizált. Vona Gábor kijelentette, hogy a kormányf?nek le kell mondani, ha nem lesz érvényes a népszavazás. Ennek a hangzatos, de üresség?l kongó kijelentésnek semmiféle alkotmányjogi vagy politikai alapja nem volt. Nyilván azt célozta, hogy a kormány ellen fanatizált jobbikos tábor tagjai ne menjenek el kifejezni véleményüket egy kulcsfontosságú nemzetpolitikai ügyben, azután egyébként, hogy 2015 májusában maga Vona javasolta, hogy e kérdésben népszavazást írjanak ki.

Mint ismeretes, a népszavazáson 3 643 055 választó jelent meg, akik közül 3 362 224 szavazott a migránskvóták ellen, ami az érvényes szavazatok 98,36 százalékát jelentette. Érdemes felidézni, hogy az EU-csatlakozásról szóló népszavazáson 3 648 717 választópolgár szavazott, akik közül 3 056 027 támogatta az unióba való belépést. Ezzel együtt akkor lett volna egyértelm? és félremagyarázhatatlan a gy?zelem, ha a részvétel meghaladta volna az 50 százalékot. Amire a Jobbiknak a jó ügy mellé állásával minden esély meglett volna.

Így a mainstream sajtó és a globalista bábok hazudozhattak kudarcról, mint tette azt az európai f?sodor, itthon pedig Vona és Gyurcsány, akik ritka egyetértésben szólították fel Orbán Viktort a lemondásra. El?bbit?l elvárható lett volna, hogy Sebastian Kurzhoz és Manfred Weberhez (sic!) hasonlóan arra helyezze a hangsúlyt, hogy a magyar nép egyértelm?en kifejezte a migránskérdésben az elutasító álláspontját. Annyit mindenesetre megtudhattunk, hogy a nemzeti retorikát soha fel nem adó Jobbik képes szembemenni nyíltan az els?dleges nemzeti érdekkel.

Els?dleges, mondom, mert annál evidensebb igazság aligha fogalmazható meg, mint az, hogy

Magyarország magyar országként meg?rzése létkérdés.

Hogy a semmiféle asszimilációs hajlandóságot nem mutató muszlim migránstömegek kiszaporodják saját hazájukból a németeket, franciákat, svédeket stb., az már jól látszik. Miként Orbán Viktor fogalmazott a nemrég Rónai Egonnak adott interjúban, a Nyugat olyan, mint a vágott virág, még pompázik, de rövid távon halálra van ítélve. Ez a sors vár Magyarországra is, ha a bármikori kormány ebben az ügyben beadja a derekát.

De mindez nem elég: a Jobbikban egyetlen képvisel? sem akadt, aki megszavazta volna azt a kvótaügyi alkotmánymódosítást, aminek ötletét maga Vona dobta fel. S jött ezután a Népszabadság elsiratása, a CEU ügyében a Soros mellé állás, a koordináció a nemzetellenes, globalista ellenzéki pártokkal a 2018-as választásokon. S bár Vona a választási kudarc után lemondott, egyenes volt az út a kormány elleni SZDSZ-es stílusú hergelésig, valamint a keresztény- és magyargy?löl? „antifasiszta” csürhével való 2018-as együtt vonulásig.

Nem kétséges, hogy a Jobbik Jakab Péter elnöksége idején süllyedt a morális és nemzetpolitikai mélypontra, de a folyamat origója a 2016-os irányváltás volt, amikor a Jobbik Simicska Lajos személyes bosszúhadjáratának els? számú eszközévé vált.

Milyen következtetést vonhatunk le mindebb?l?

Leginkább azt, hogy nem lehet hosszú távon piros-fehér-zöld zászlót lobogtatni, lépten-nyomon a nemzetre hivatkozni, s közben a nemzeti megmaradás legfontosabb kérdéseiben rendre elárulni a magyarság ügyét. A brüsszeli oligarchia kiszolgálása összeegyeztethetetlen a magyar nemzeti érdekekkel. Egy globalista, a nemzeteket és nemzetállamokat eltörölni igyekv? hatalmi centrum akaratának nem lehet úgy megfelelni, hogy közben bármily kis mértékben is a nemzeti megmaradást és gyarapodást képviseljük.

Erre tett már kísérletet a pártalapító Lezsák Sándort a szervezetb?l kizáró, a nagy el?dök szellemi örökségét megtagadó Dávid Ibolya vezette MDF is, az eredményt ismerjük.

Most a Tisza Párt elnöke kísérli meg a lehetetlent. Hogy kudarcot fog vallani, az nem kétséges. A kérdés az, hogy ez a választások el?tt vagy után történik-e.

A magyar érdek az, hogy a Tisza Párt fed?nev? háttérhatalmi projekt április 12-én megbukjon, mert beláthatatlan az a rombolás, amit a kormányrudat megszerezve e párt uniós hátszéllel m?velhet, s akkor még nem szóltunk a legnagyobb veszélyr?l, a háborúba való belesodródás lehet?ségér?l.

A temesvári népfelkelés történetének kezdete nem 1989, hanem 1988. Ekkor került szembe el?ször T?kés László a román hatalommal. El?bb a falurombolás elleni fellépés, majd az emlékezetes Dsida-szavalóest kapcsán, amikor a reformáció emlékünnepén, október 25-én a temesvári magyar amat?r színjátszó kör tagjai az utolsó verset kezükben gyertyákkal együtt mondták. E költemény mondanivalója aktuálisabb, mint valaha.

„Dsida Jen?: Tekintet nélkül

Be kell látnunk: / Ha kérdeznek, becsületesen / felelni kell. / A harcot becsületesen / fel kell venni, / az úton becsületesen / végig kell menni, / a szerepet becsületesen / el kell játszani, / keményen és tekintet nélkül. / A kapuk mögül ebek vicsorognak, / az ablakokból kiköpdösnek / és röhögnek. / Száz közbiztonsági gócpont / adja ki az elfogatási parancsot. / Kemény tárgyak zuhognak a fejünkhöz, / súlyos, vérez? kövek, / de néha röppen sóhaj is, / szeretet is, rózsa is. / És este a t?zhely mellett, / vagy szuronyos zsandárok között / hátrakötött kézzel, / mégis mondogatni kell / a fellebbezhetetlen, / sziklakemény, / er?sít?, / vigasztaló / igét: / Krisztusnak és Pilátusnak, / farizeusoknak és vámosoknak, / zsidóknak és rómaiaknak / egyformán szolgálni nem lehet.”

Igen, ez a lényeg. Brüsszelt és a magyar érdekeket, a globalizmust és a nemzeti megmaradást, a pénzhatalmi világelitet és a magyar népet egyszerre szolgálni nem lehet. Ez a Jobbik gyászos történetének tanulsága és int? jel a globalista politikát választóknak nemzeti csomagolásban eladni igyekv? Tisza Párt számára.

Borbály Zsolt Attila - www.magyarnemzet.hu

Ajánló